

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a fogyasztási cikkek biztonságosságáról, valamint a 87/357/EGK tanácsi irányelv és a 2001/95/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(COM(2013) 78 final – 2013/0049 (COD))

(2013/C 271/15)

Főelőadó: **Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER**

2013. február 25-én a Tanács és 2013. március 12-én az Európai Parlament úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a fogyasztási cikkek biztonságosságáról, valamint a 87/357/EGK tanácsi irányelv és a 2001/95/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

COM(2013) 78 final - 2013/0049 (COD).

Az EGSZB Elnöksége 2013. február 12-én megbízta az „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekciót a bizottsági munka előkészítésével.

A munka sürgősségére való tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2013. május 22–23-án tartott, 490. plenáris ülésén (a május 22-i ülésnapon) főelőadót jelölt ki Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER személyében, és 120 szavazattal 1 ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB osztja az Európai Bizottság álláspontját egy olyan jogi keret létrehozásáról, amely magas szintű védelmet nyújt a fogyasztók számára és előírja azt a kötelezettséget, hogy a fogyasztási cikkeknek biztonságosnak kell lenniük.

1.2 Az EGSZB úgy véli, hogy a meglévő jogi szövegek egységes szerkezetbe foglalására a rendelet a megfelelő jogi eszköz, amely e szövegeket a termékek forgalmazásának új jogi keretrendszeréhez igazítja. A rendelet közös kritériumokat állapít meg, ezzel az Unió valamennyi államában azonos szintű biztonságot teremt.

1.3 Mivel a rendelet az egyetlen jogi eszköz, amely lehetővé teszi, hogy az összes uniós tagállam azonos, egyenlő kockázati szintet biztosító intézkedéseket fogadjon el, a javaslatot célszerű úgy megszövegezni, hogy rendelkezéseit minden uniós országban hasonlóképpen lehessen értelmezni.

1.4 Az EGSZB úgy véli, hogy mivel a szabványosításnak nagy jelentősége van a fogyasztási cikkek biztonságosságának garantálásában, az Európai Bizottságnak fokozottabban kellene támogatnia a fogyasztók részvételét a CEN és más hasonló szervezetek munkájában.

1.5 A belső piac teljes körű megvalósítása szempontjából az EGSZB egyrészt úgy véli, hogy a javaslat a fogyasztók védelmét szolgáló fontos intézkedést jelent, mivel csökkenti a sérülések és a halálesetek kockázatát, ezáltal helyreállítja a bizalmat; másrészt úgy véli, hogy a kereskedelmi ügyletekben átláthatóságra és tisztességes gyakorlatra van szükség, hogy a veszélyes termékeket előállítani és értékesíteni szándékozó piaci szereplők ne tegyenek szert tisztességtelen előnyre azokkal a versenytárs-

ikkal szemben, akik elfogadják a termékeik biztonságossá tételével járó költségeket.

2. Bevezetés

2.1 A fogyasztók biztonságának védelme magában foglalja, hogy a rendelkezésükre bocsátott árukat és szolgáltatásokat úgy kell kialakítani, hogy rendes vagy előre látható feltételek melletti használat esetén ne jelentsenek veszélyt a fogyasztók biztonságára, és amennyiben mégis veszélyt jelentenének, gyors és egyszerű eljárásokkal kivonhatók legyenek a piacról. Az 1975. évi előzetes program⁽¹⁾ óta ez az európai fogyasztóvédelmi politika egyik elsődleges elve. A fogyasztók érdekeinek védelméről és előmozdításáról szóló 1986. június 23-i tanácsi állásfoglalás⁽²⁾ következtében a műszaki harmonizáció és a szabványosítás⁽³⁾ területén előtérbe került az úgynevezett „új megközelítés”.

2.2 Az általános termékbiztonságról szóló, 1992-ben elfogadott első irányelvet⁽⁴⁾ az Európai Parlament és a Tanács 2001. december 3-i 2001/95/EK irányelve⁽⁵⁾ váltotta fel, amely 2002. január 15-én lépett hatályba, és amelyet a tagállamoknak 2004. január 15-ig kellett átültetniük nemzeti jogrendjükbe. A témában az EGSZB is kifejtette véleményét⁽⁶⁾, amelyben támogatta az Európai Bizottság által javasolt megközelítést, azonban bizonyos kérdések tekintetében fenntartásokat fogalmazott meg.

⁽¹⁾ Az Európai Gazdasági Közösségnek a fogyasztóvédelemmel és a fogyasztók tájékoztatásával kapcsolatos politikájának előzetes programjáról szóló, 1975. április 14-i tanácsi állásfoglalás. HL C 92., 1975.4.25., 1. o.

⁽²⁾ HL C 167., 1986.7.5., 1. o.

⁽³⁾ Amely a Tanács 1985. május 7-i állásfoglalásán alapul (HL C 136., 1985.6.4., 1. o.).

⁽⁴⁾ HL L 228., 1992.8.11., 24. o.

⁽⁵⁾ HL L 11., 2002.1.15., 4. o.

⁽⁶⁾ HL C 367., 2000.12.20., 34. o.

2.3 Létrejött a nem élelmiszer jellegű termékekre vonatkozó sürgősségi riasztórendszer (RAPEX), amely – a „vészhelyzetek” kezelése érdekében – lehetővé teszi az információáramlást az Európai Bizottság és a tagállami hatóságok között a tagállami hatóságok és a gazdasági szereplők által a fogyasztók egészségére és biztonságára súlyos veszélyt jelentő termékekkel kapcsolatban hozott intézkedésekről. Az Európai Bizottság 2004-ben egyedi iránymutatásokat⁽⁷⁾ fogadott el a RAPEX megfelelő működésének biztosítása érdekében.

2.4 Noha a 27 tagállam átültette az irányelvet saját jogrendjébe, a végrehajtásra vonatkozó szabályok nem egyeztek meg az összes tagállamban, és bizonyos átültető jogi aktusok között eltérések voltak, többek között az alábbiak tekintetében:

- az irányelv 3. cikkében megállapított, a termékbiztonság értékelésére vonatkozó kritériumok;
- a nyomon követhetőséget illetően néhány tagállam kötelezővé tette a gyártó (vagy ezenfelül az importőr) kilétének és adatainak a terméken vagy a csomagoláson történő feltüntetését, ugyanakkor más tagállamokban ez önkéntes;
- másrészt néhány tagállamban a gyártókra vonatkozó bejelentési kötelezettség csak az ismert kockázat esetében előírás, és nincs bejelentési kötelezettség, amikor a gyártónak a rendelkezésre álló információk alapján „tudnia kellene” a veszélyről.

3. Az Európai Bizottság javaslata

3.1 A rendeletjavaslat a „termékbiztonsági és piacfelügyeleti csomag” részét képezi, amelyben megtalálható a piacfelügyeletről szóló egységes rendeletre irányuló javaslat és egy a 2013–2015 közötti időszakra vonatkozó többéves piacfelügyeleti cselekvési terv is.

3.2 A rendeletjavaslat célja a fogyasztási cikkek biztonságosságára és a termékek forgalmazására vonatkozó, az utóbbi években jóváhagyott jogi keret kiegészítése az előállított, nem élelmiszer jellegű termékek tekintetében, bizonyos termékek, például a régiségek kivételével. A javasolt rendelet előírja, hogy a fogyasztási cikkeknek „biztonságosnak” kell lenniük, bizonyos kötelezettségeket ró a gazdasági szereplőkre, egyszersmind rendelkezéseket tartalmaz az általános biztonsági követelményekkel kapcsolatos előírások kidolgozására vonatkozóan. Az Európai Bizottság javaslatának jogalapját az EUMSZ belső piac létrehozásával és működésével kapcsolatos intézkedésekre vonatkozó 114. cikke képezi, amely alapul szolgál az Unió és a tagállamok közötti megosztott hatáskörök gyakorlásához.

3.3 Az Európai Bizottság jogalkotási eszközt vált, és irányelv helyett rendeletre vonatkozó javaslatot terjeszt elő azzal a céllal, hogy valamennyi uniós tagállamban azonos szintű biztonságot

teremtjen és összhangba hozza az e területet szabályozó jogszabályokat; ennek érdekében egy sor közös kritériumot határoz meg, megőrizve az ágazatspecifikus jogszabályokat. A javaslat világos és részletes szabályokat ír elő, amelyek az egész Unióban egységes módon és egyidejűleg lesznek alkalmazandók.

3.4 Az Európai Bizottság fenn kívánja tartani a fogyasztók egészségének és biztonságának magas szintű védelmét, ésszerűsítve és egyszerűsítve a biztonsági rendszer működését és egyéb uniós jogszabályokhoz való kapcsolódását.

3.5 A javaslat hatályon kívül kívánja helyezni a 87/357/EKG és a 2001/95/EK irányelvet, amelyek tartalmát a kidolgozás alatt álló két rendeletjavaslat foglalja magában. Ily módon a jelenleg az általános termékbiztonságról szóló irányelvben foglalt piacfelügyeleti és RAPEX-rendeletek átkerülnek az új, egységes piacfelügyeleti rendeletre vonatkozó javaslatba, így minden idevonatkozó előírást egyetlen jogszabály foglal össze, miáltal a RAPEX lesz a veszélyt jelentő termékek riasztási rendszere.

3.6 A vizsgált javaslat másrészt megállapítja a fogyasztási cikkek értékesítési láncában részt vevő érintett gazdasági szereplők (gyártók, importőrök, forgalmazók) alapvető kötelezettségeit, amennyiben azokra nem vonatkoznak az ágazatspecifikus uniós harmonizációs jogszabályok szerinti megfelelő követelmények. A javaslat szerepe következésképpen arra korlátozódik, hogy az ágazati formában nem szabályozott helyzeteket vagy e helyzeteknek az ágazatspecifikus jogszabályokon kívül eső részét szabályozza.

3.7 Az általános alapelv szerint az uniós piacon való forgalomba hozatalkor vagy forgalmazáskor minden nem élelmiszer jellegű terméknek biztonságosnak kell lennie. A gazdasági szereplőkre vonatkozó részletes kötelezettségek csak azokat a szereplőket terhelik, akik nem esnek valamely termékágazat harmonizációs jogszabályaiban előírt megfelelő kötelezettségek hatálya alá.

3.8 A javaslat egyszerűsíti a helyzetet azáltal, hogy egyértelmű kapcsolódási pontok jönnek létre az ágazatspecifikus jogszabályokkal, és egyszerűbbé válnak az előírások. A polgárok egészségét és biztonságát szavatolni kívánó ágazatspecifikus uniós harmonizációs jogszabályoknak megfelelő fogyasztási cikkek a javasolt rendelet értelmében is biztonságosnak tekintendők.

3.9 Másrésztől, a fogalom meghatározásokkal foglalkozó rész frissült, és összhangba került a termékek forgalomba hozatalának új jogi keretrendszerével. Továbbá az a folyamat, amellyel azonosíthatók azok a hatályos európai előírások, amelyek alapján vélelmezhető, hogy egy termék biztonságos, illetve ennek hiányában új európai előírás kidolgozása kérhető, jelentősen egyszerűsödött és összhangba került a szabványosítás új, átfogó keretével.

⁽⁷⁾ A Bizottság 2004/418/EK határozata (HL L 151., 2004.4.30., 84. o.).

3.10 A gazdasági szereplők kötelezettségei egyebek mellett a nem biztonságos termékek címkézésével, azonosításával és a végrehajtandó kiigazító intézkedésekkel, valamint az illetékes hatóságok tájékoztatásával kapcsolatos területekre terjednek ki.

3.10.1 A javaslat előírja továbbá, hogy a gazdasági szereplőknek azonosítani kell tudniuk azokat a szereplőket, akik nekik szállították, illetve akiknek ők maguk szállították a terméket. Az Európai Bizottság jogosult olyan intézkedések meghozatalára, amelyek arra kötelezik a gazdasági szereplőket, hogy elektronikus nyomkövetési rendszert hozzanak létre, illetve ilyet használjanak.

4. Általános megjegyzések

4.1 Az EGSZB szükségesnek tartja a fogyasztók – különösen az áruk fogyasztóinak – egészségét és biztonságát magas szinten védő szabályozást, és úgy véli, hogy az Európai Bizottság javaslata hozzájárulhat ennek megerősítéséhez, jóllehet azt óhajtja, hogy az Európai Bizottság vegye figyelembe a javaslat egyértelművé tétele érdekében e véleményben kifejtett megfontolásokat.

4.2 Az EGSZB felhívja a figyelmet a javaslat indokolásának teljes szövegére, amelynek egyes részei később nem kerültek be a rendelkező részbe. Így például a preambulumbekendések megemlítik, hogy az új javaslat valamennyi értékesítési módszerre, többek között a távértékesítésre is vonatkozik, ami a rendelkező részből hiányzik. Ezért figyelembe véve a javasolt jogi eszközt, amely a valamennyi uniós tagállamon belüli azonos értelmezés érdekében előírja a kritériumok előzetes egységesítését, ajánlatos lenne legalább általánosan utalni a fentiekre a rendeletjavaslat rendelkező részében.

4.2.1 A rendelet az EGSZB véleménye szerint célszerű és arányos megoldás, mivel az egyetlen jogi eszköz, amely lehetővé teszi, hogy az összes uniós tagállam azonos, egyenlő kockázati szintet biztosító intézkedéseket fogadjon el. Ezenkívül a 87/357/EKG és a 2001/95/EK irányelv hatályaon kívül helyezésének megfelelő eszköze, amennyiben a szükséges termékbiztonság tekintetében megőrzi az azokban meghatározott védelmi szintet.

4.2.2 Mindez a piac és a fogyasztók jogbiztonságát eredményezi, ami az intézkedések egyszerűsítésével együtt az elfogadás gazdasági költségeinek csökkenését idézi elő, a javaslat rendelkezéseit pedig minden uniós országban hasonlóképpen kell értelmezni.

4.2.3 Hangsúlyozni kell, hogy a rendeletjavaslat elhatárolja alkalmazási körét az ágazatspecifikus uniós jogszabályoktól. Ezért ajánlatos lenne az 1. cikkben kiemelni a javaslat „általános” és átfogó jellegét a fogyasztási cikkek biztonságosságára vonatkozó egyéb ágazati szabályozáshoz képest.

4.3 Az irányelvhez hasonlóan a javasolt rendelet is előírja, hogy a fogyasztási cikkeknek „biztonságosnak” kell lenniük. Bizonyos kötelezettségeket ró a gazdasági szereplőkre, továbbá rendelkezéseket tartalmaz az általános biztonsági követelményekkel kapcsolatos előírások kidolgozására vonatkozóan. A rendelkező részben azonban nem szerepel kifejezetten az „elővigyázatosság elve”, amelynek a termékbiztonságot vezérelnie kell, ezt a hiányosságot tehát pótolni kell.

4.4 A javaslat fogalom meghatározásai

4.4.1 A javaslat fogalom meghatározásai kapcsán az EGSZB úgy véli, hogy azok némelyikét felül kellene vizsgálni, mivel – terminológiai, fordítási okokból vagy éppen a tagállamok eltérő jogi hagyományai folytán – a jövőben problémákat okozhatnak a rendelet alkalmazása során.

4.4.2 A „biztonságos” termékek fogalma megfelelő, és magában foglalja azokat a különböző szempontokat, amelyek segítségével értékelhető, hogy a termék – összefüggésben azokkal a körülményekkel, amelyeket a fogyasztónak ismernie kell (a termék élettartama, jellege, összetétele) – milyen biztonságosságot nyújt. A meghatározást mindazonáltal ki kellene egészíteni az „előállított” kifejezéssel.

4.4.3 Továbbá, a „rendes” vagy „ésszerűen előre látható” kifejezések némi zavart okozhatnak, amennyiben az ésszerűség kritériumából esetleg arra lehet következtetni, hogy a fogalom bármilyen, akár nem biztonságos termékre is kiterjedhet, azzal a feltétellel, hogy azt megfelelő módon használják.

4.4.4 A „rendes” kifejezést talán a „szokásos” kifejezéssel kellene felváltani, vagy adott esetben az említett kifejezést, amelyet kétértelműség jellemez, össze lehetne kapcsolni a megcélzott fogyasztó fogalmával. Ebből a célból az EGSZB javasolja, hogy az említett kifejezést váltsák fel a „nem biztonságos termék” kifejezéssel, mivel így a fogalmat egységesíteni lehetne a hibás termékekért való felelősségről szóló irányelvben⁽⁸⁾ már alkalmazott fogalommal. E jogszabályi egységesítést tanácsos lenne végrehajtani a tagállamokban, jóllehet a termék fogalma az adott területen szélesebb körű lehet.

4.4.5 A „meghatalmazott képviselő” meghatározással kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a „meghatalmazás” kifejezés használata a jövőben bonyodalmakat okozhat bizonyos országokban, amelyek esetleg előírhatják egy előzetes megbízási szerződés megkötését, ezért célszerű lenne e kifejezést az „írásos megbízási” kifejezéssel felváltani, amely a tagállamok számára meghagyja annak lehetőségét, hogy a belső jogrendjüknek legmegfelelőbb szerződéses formát válasszák, egyúttal elejét veszi annak, hogy a szerződéses kérdésekben a jövőben esetleg problémák merüljenek fel.

⁽⁸⁾ HL L 210., 1985.8.7., 29. o.

4.4.6 A „súlyos veszély” fogalom meghatározását ajánlatos lenne kiterjeszteni minden „kitettségre, kockázatra és veszélyre”, amely így nagyobb védelmet biztosítana a fogyasztóknak. Azaz a „súlyos veszély” fogalmát össze kell kapcsolni a veszélyek ismertté válásának pillanatában való azonnali cselekvés és intézkedés szükségességével.

5. Részletes megjegyzések

5.1 A rendeletjavaslat különös jelentőséget tulajdonít a gazdasági szereplőkre háruló kötelezettségek egységesítésének és egyszerűsítésének, amivel az EGSZB – tekintettel a gazdasági szereplők és a nemzeti hatóságok körében egyaránt tapasztalható zavarra – teljes mértékben egyetért.

5.2 A 4. cikk szövegébe be kellene illeszteni „az e rendeletben az alábbiakban meghatározottak szerinti” tagmondatot, tekintettel arra, hogy a biztonságosság fogalma esetleg nem egyezik más ágazati szabályok rendelkezéseivel.

5.3 A rendelkező részben egyértelművé kellene tenni, hogy a szolgáltatásoknak a rendelet alkalmazási körébe kerülésével összefüggésben a javaslat mire terjed ki. Az EGSZB mindazonáltal reméli, hogy az Európai Bizottság teljes körű javaslatot fog előterjeszteni az Unióban nyújtott szolgáltatások biztonságosságára vonatkozóan.

5.4 A 6. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett „kiszolgáltatott fogyasztók” kifejezés kapcsán tisztázni kellene, hogy e fogalom valamely általános kritériummal (életkor, egészség stb.) van-e összefüggésben, vagy a termék sajátosságaitól függ (elegendő ismeretek hiánya). Az EGSZB úgy véli, hogy az uniós jog koherenciájának erősítése érdekében az uniós jogban bevett, önálló fogalmakat kellene alkalmazni, ahelyett, hogy minden egyes jogalkotási javaslatban új fogalom meghatározásokra lenne szükség.

5.5 A 6. cikk (2) bekezdésének h) pontja a biztonságosság tekintetében a fogyasztó ésszerű elvárásaira utal. Az „ésszerűség” fogalmát „a termék jellegével, összetételével és rendeltetésével összefüggésben” kifejezéssel kellene pontosítani, ami növelné a szöveghez kapcsolódó jogbiztonságot.

5.6 Az EGSZB úgy véli, hogy a fogyasztóknak jogukban áll, hogy a termékek eredetére vonatkozó egyértelmű és pontos információkkal rendelkezzenek, és a termékeken – az uniós jogban foglaltaknak megfelelően – minden esetben fel kell tüntetni a származásukra vonatkozó konkrét adatokat.

5.7 Továbbá az említett előírás megfogalmazását olyan értelemben is módosítani kellene, hogy a gyártóknak és importőröknek „biztosítaniuk kell” az adott rendelkezésben meghatározott kötelezettségek teljesítését.

5.8 A gyártók és egyéb szereplők kötelezettségei

5.8.1 A rendeletjavaslat szabályokat állapít meg a gyártók által készítendő dokumentációra és a fogyasztók biztonságának fenntartása érdekében teendő intézkedésekre vonatkozóan, amelyeket az EGSZB megfelelőnek talál.

5.8.2 E konkrét kötelezettségek a forgalmazott termék mintájának vizsgálatára, a panaszok kivizsgálására és a panaszok, a nem megfelelő termékek és a termékvisszahívások nyilvántartására, valamint a forgalmazók minden ilyen ellenőrző intézkedéssel kapcsolatos folyamatos tájékoztatására vonatkoznak.

5.8.3 A javaslat azonban nem határozza meg konkrétan e kötelezettségek végrehajtásának módját, azaz, hogy az egyes tagállamok önállóan dönthetnek-e az elvégzendő intézkedések (például egy speciális nyilvántartás létrehozása) szabályozásáról, vagy pedig, ahogy az megfelelőbb lenne, ezeket az intézkedéseket harmonizálni kell-e egy olyan előrejelző rendszer működtetése érdekében, amely kellő időben tájékoztatná a piacot ahhoz, hogy hathatós intézkedésekkel előzze meg a károk esetleges bekövetkeztét.

5.9 Műszaki dokumentáció

5.9.1 A fogyasztók tájékoztatására vonatkozó kötelezettségnek kizárólag a termékek felhasználásával és jellegével kapcsolatos kérdésekre kell irányulnia, és nem terjedhet ki az úgynevezett műszaki dokumentációra, amely üzleti titoknak minősülő adatokat és a gyártók egyéb bizalmas információit tartalmazhatja; ez utóbbiakat azonban a hatóságok rendelkezésére kell bocsátani, amelyek e célból a javaslatban nem szereplő, egyértelmű közös szabályokat határoznak meg.

5.9.2 Mivel a szövegből az tűnik ki, hogy egy adott termék nem biztonságos voltából adódó károkért a gyártó tehető felelőssé, helyénvalóbb lenne meghatározni, hogy az említett dokumentáció tartalmának érvényességi ideje tíz év. A nagyobb egyértelműség kedvéért a 8. cikk (6) bekezdésében „a gyártók gondoskodnak arról” kifejezést „a gyártók felelősséget vállalnak azért” kifejezéssel kellene felváltani, amely jobban összhangban van a gyártókra háruló kötelezettséggel. A megfelelő változtatásokkal ugyanez vonatkozik az importőrökre és felelőségükre, valamint a műszaki dokumentáció tíz éven keresztül megőrzésére vonatkozó kötelezettségekre, hasonlóan a többi gazdasági szereplőhöz.

5.9.3 Annak érdekében, hogy a fogyasztók maradéktalanul gyakorolhassák a meghatározott termékkel kapcsolatos tájékoztatáshoz való jogukat, ajánlatos lenne, hogy a gyártóra a 8. cikk (7) bekezdésében rótt kötelezettség alapján megjelölendő egyetlen kapcsolattartási cím igénybevétele a fogyasztó számára ne jelentsen terhet, azaz ne keltse azt a benyomást, hogy igénybevétele valamilyen implicit „büntetéssel” jár.

5.10 Az EGSZB a legmagasabb szintű védelmet kéri a megtévesztő megjelenésű fogyasztási cikkek esetében, különösen a játéknak látszó termékek tekintetében, amelyekre a kiskorúak magas szintű védelmének biztosítása érdekében a játékok biztonságáról szóló irányelvben meghatározott szabályozást kellene alkalmazni.

5.11 Az EGSZB szükségesnek tartja a termékeknek a teljes értékesítési láncban végigvonuló nyomon követhetőségét, mivel az elősegíti a gazdasági szereplők azonosítását és a nem biztonságos termékek elleni megfelelő kiigazító intézkedések meghozatalát, vagyis a termék visszahívását vagy adott esetben forgalomból való kivonását.

5.12 A megfelelés védelmezését biztosító európai szabványokat illetően az EGSZB úgy véli, hogy a javaslat javítani fogja a rendszer működését. Ennek ellenére az átmeneti rendelkezéseket és a megfelelés védelmezését a jogbiztonság növelése érdekében egyértelműbbé kellene tenni.

5.12.1 A szabványosítás jelentőségére való tekintettel az EGSZB úgy véli, hogy az európai szabványügyi szervezeteket el kell látni a teljesítményük növeléséhez és a kiváló minőség biztosításához szükséges forrásokkal, ezenkívül a fogyasztóknak hatékonyabb képviselőt kell biztosítani e szervezetekben.

5.13 A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szabályozása elvben ésszerű, bár nem tűnik logikusnak, hogy a felhatalmazás határozatlan időre szóljon. Továbbá a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem érinthetik a lényegi kérdéseket, és a felhatalmazó jogi aktusok keretein belül kell maradniuk; a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat különösen a veszélyes termékek

forgalmazása kapcsán kell alkalmazni. Ebből következően a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása a javaslat 15. cikke (3) bekezdésének a) pontjában foglalt esetekben ésszerű, ezzel szemben az ugyanezen bekezdés b) pontjában foglalt esetekben vitathatóbb.

5.14 A szankciókat illetően nyomatékosítani kell, hogy az EGSZB a jogsértők típusainak és a jogsértő magatartás következtében kivetett szankcióknak a harmonizációja mellett foglal állást⁽⁹⁾, mivel ha pusztán általánosan utalunk arra, hogy a szankciók hatékonyak, visszatartó erejűek és arányosak legyenek, az önmagában torzulásokat okozhat a piac működésében.

5.14.1 Végezetül az EGSZB úgy véli, hogy a rendelet előírásainak a fogyasztók általános érdekében történő teljesítéséhez a tagállamoknak megfelelő és hatékony jogorvoslati eszközökkel és lehetőségekkel kell rendelkezniük az illetékes bíróságoknál.

Kelt Brüsszelben, 2013. május 22-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Henri MALOSSE

⁽⁹⁾ Például az 1071/2009/EK rendelet (HL L 300., 2009.11.14., 51. o.) mintájára.